

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1872	Κυριακὴ Α' Νηστειῶν 1 Μαρτίου 2015 ἑσπέρας	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Χωρισμόν, σεβασμιώτατοι!

(Τὴν εὐσημὴ τούτῃ ἡμέρᾳ ἀξίζει νὰ θυμηθοῦμε τὴ διδαχὴ τοῦ ἀειμνήστου γέροντος π. Αὐγουστίνου μεταφέροντάς τιν ἐδῶ μέσα ἀπὸ ἓνα γνωστὸ ἔργο του· εἶνε τὸ τέλος τοῦ βιβλίου *Ἐλευθέρα καὶ ζῶσα Ἐκκλησία* [Ἀθήναι 1954-55, σσ. 209-212, σὲ μεταγλώττισι]. Ἐκφράζει τὸν πόνο του γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ μὲ παρρησία ἀγωνίζεται νὰ ζυπήσῃ τὶς συνειδήσεις τῶν τότε ποιμένων τῆς ποῦ συγκροτοῦσαν τὴν ἰ. Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας. Πέρασαν βέβαια ἀπὸ τότε 60 χρόνια· μήπως ἄραγε ὁ λόγος του ἐγένετο πιά ἀνεπίκαιρος καὶ ἀταίριαστος γιὰ τὴν κατάστασιν ποῦ ζοῦμε ἐμεῖς σήμερα; Ἄς τὸν ἀκούσομε.)

Ὡπὼς κοιμῶνται οἱ ἱεράρχες μας, αὐτοὶ ποῦ κατὰ τὴ χειροτονία τους, μπροστὰ σὲ χιλιάδες λαοῦ, πατώντας ἐπάνω στὸν δικέφαλο ὠρκίστηκαν, πὼς θὰ ἔνε ἄγρυπνοι φύλακες τῶν νόμων τῆς Ἐκκλησίας μας;

Ἄλλὰ δὲν λείπουν καὶ ἱεράρχες ποῦ ἀναστενάζουν γιὰ τὴ δουλείαν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἀειμνήστος **Κασσανδρείας Εἰρηναῖος**, ὅταν γύρω στὸ 1930 ὡς ἱεράρχης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐλάμβανε πρώτη φορά μέρος σὲ συνεδρίασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος, εἶχε τὸ θάρρος νὰ διακηρύξῃ, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸ κράτος, κυβερνώμενο ἀπὸ τῆς συστάσεώς του ἀπὸ σκοτεινὰς δυνάμεις μὲ πρώτη τὸν μασονισμό, ἐξέδωκε νόμους ποῦ ἀποτελοῦν ἄρνησιν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ γεμάτος ἱερά ἀγανάκτησιν ἐπρότεινε, ἡ Ἱεραρχία ἐπειγόντως, τελεσιγραφικὰ, νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν μέσα σὲ ὠρισμένη προθεσμία «τὴν ἀπαλειψὶ ἀπὸ τὴ Νομοθεσία κάθε Νόμου ποῦ ἀντιστρατεύεται στὰ δόγματα, τὰ μυστήρια, τὸ Κανονικὸ Δίκαιο, τὶς παραδόσεις καὶ τὸν ἠθικὸ βίον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας». Καὶ ἂν ἡ προθεσμία περάσῃ ἀπρακτῆ, ἡ Ἐκκλησία νὰ χωριστῇ ἀπὸ τὸ κράτος· νὰ διακηρυχθῇ, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος πίστις μας βρίσκεται σὲ διωγμό, καὶ νὰ ἀνατεθῇ ἡ ὑπεράσπισίς της στὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸ λαό, τὸ μόνον φύλακα τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἔθνικῶν μας παραδόσεων. Ἄλλὰ καὶ ὁ **ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Σπυρίδων**, στὸ συνέδριον τῶν θεολόγων ποῦ ἐγένετο στὴν Ἀθήνα τὸ 1949, εἶχε τὴν εὐλικρίνειαν νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ζῆ καὶ αὐτὸς ὡς πρωθιεράρχης μέσα στὴν ἀθλιότητα τῆς δουλείας, ὅτι βλέπει τὴν Ἐκκλησίαν δεμένη ἀπὸ τὸ κράτος χειροπόδαρα, καὶ γι' αὐτὸ ἔκανε ἔκκλησιν τοῖς συνέδροις, νὰ ἐργασθοῦν καὶ αὐτοὶ στὸν κύκλον τους γιὰ νὰ σπάσουν τὸ συντομώτερον τὰ δεσμὰ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅπως ἐξελίσσονται γοργὰ τὰ πολιτικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ γεγονότα, ἐνισχύεται καθημερινὰ ἡ πίστις, ὅτι ἡ ριζικὴ λύσις ποῦ θ' ἀποδώσῃ τὴν ἐλευθερίαν στὴν Ἐκκλησίαν εἶνε ὁ **χωρισμὸς ἐκκλησίας καὶ κράτους**. Δὲν μπορεῖ ἡ Ἐκκλησία ἐπ' ἀπειρον νὰ παίξῃ διελκυστίνδα μὲ τὸ κράτος· κάποτε τὸ σχοινὶ θὰ κοπῇ. Ὁ χωρισμὸς εἶνε ἀναπόφευκτος. Μετὰ τὸν χωρισμὸν ἡ ἡγεσία τῆς Ἐκκλησίας δὲν θὰ ἔχη βέβαια τὴν ἐξωτερικὴν αὐτὴ αἴγλη ποῦ ἔχει σήμερα, ποῦ φέρεται ὑψωμένη πάνω στὴ ράχη τοῦ θηρίου, τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας· δὲν θὰ ἔχη τὸ προβάδισμα στὶς δημόσιες τελετές· δὲν θ' ἀποδίδωνται τοῖς ἀρχιερεῖς τιμὰς ἀντιστρατήγων, οὔτε θὰ τοῖς ἀπονέμονται μεγαλόσταυροι, οὔτε θὰ κροτοῦν ὁμοβροντίες ὄπλων στὸν ἐνταφιασμὸν τους. Δὲν θὰ ἔχουν βέβαια καμμία ὑλικὴ βοήθεια ἀπὸ τὸ κράτος, ζώντας πλέον κατὰ τὸ πατερικὸν ῥητὸν **«Βιώσομαι ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον μᾶλλον, ἢ ψωμὸν ἐκ μισθωμάτων πόρνῆς»**, θὰ ζήσω δηλαδὴ τρώγοντας ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριο, παρὰ ψωμὶ ἀπὸ χρήματα πόρνῆς. Ἄλλὰ τί μὲ τοῦτο; «Καλύτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ, παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιά καὶ φυλακῆ». Μία ὥρα ἐλευθέρας Ἐκκλησίας εἶνε μύριες φορὲς προτιμότερη ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια μονότονης ζωῆς μέσα σὲ μία δούλη Ἐκκλησία, ταπεινὴ ὑπηρέτρια, «γκαρσόνι» τῶν θελημάτων τοῦ κόσμου. Γιατὶ ὅ,τι μπορεῖ νὰ γίνῃ μέσα σὲ μία ὥρα στὴν ἐλευθέραν Ἐκκλησίαν, δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ μέσα σὲ ἓναν αἰῶνα στὴ δούλη Ἐκκλησίαν, ποῦ οἱ κληρικοὶ τῆς λογίζονται ὡς «ἀριθμημένα κομμάτια τῆς κρατικῆς μηχανῆς», καθὼς κινοῦνται κατὰ τὶς διαταγὰς τῶν κρατούντων. Ὁ ἀέρας τῆς ἐλευθερίας ποῦ θὰ πνεύσῃ θὰ εἶνε τέτοιος, ὥστε τὸ σημερινὸ τέλμα τῶν βατράχων ποῦ κοάζουν θὰ διαλυθῇ. Νέος κόσμος θὰ ξεπηδήσῃ, ὁ κόσμος τῆς

«ἐλευθερίας τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ» (πρβλ. Ρωμ. 8,21). Θὰ ἴνε ζηλευτὴ ἡ Ἐκκλησία ποὺ οἱ ἐπίσκοποι τῆς θὰ ἄρχουν σὲ ὄντα ἐλεύθερα. «**Βουλομένων γάρ**», ὅπως λέει ὁ Γρηγόριος ὁ θεολόγος, «**οὐ τυραννουμένων τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον**», τὸ μυστήριον δηλαδὴ τῆς πίστεώς μας τὸ ζοῦν ἄνθρωποι ποὺ τὸ θέλουν, ὄχι ἄνθρωποι ποὺ ἀναγκάζονται νὰ τὸ ζήσουν. Οἱ ἐπίσκοποι μας, ἐλευθερωμένοι ἀπὸ τὸν θανάσιμο ἐναγκαλισμὸ τοῦ κράτους, ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ τὴ γραφειοκρατία, τὶς διαρκεῖς ἐνοχλήσεις κι ἀνιαρὲς ἐπισκέψεις τῶν ἐπισήμων, θὰ ξαναβροῦν τὸ χαμένο ἑαυτὸ τους, θὰ γίνουν πιὸ πνευματικοί, πιὸ ἀποστολικοί, θὰ θυμηθοῦν τὰ λόγια τοῦ Κυρίου, τὸ «**ἄτερ βαλλαντίου καὶ πήρας**», δίχως πουγγὶ καὶ τρουβᾶ, χωρὶς πορτοφόλι καὶ σακκίδιο (Λουκ. 22,35)· καὶ ἂν τὸ κράτος γίνῃ ληστής κι ἀρπάξῃ καὶ τὸ τελευταῖο τετραγωνικὸ μέτρο κι ἀφήσῃ τὴν Ἐκκλησία χωρὶς περιουσία, ἡ Ἱεραρχία ἄς μὴν τρομάξῃ. Γυμνὴ ἀπ' ὅλα τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ, πλούσια ὅμως καὶ ἀκμάζουσα στὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ καὶ κινουμένη δραστηρίως γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυσι τῆς βασιλείας του στὶς καρδιές, «**περιάγουσα περὶ ἑαυτὴν** (ἀκτινοβολώντας γύρω της) **τὸν ἥλιον τῆς πνευματικότητός της**», θὰ συγκεντρώσῃ καὶ πάλι ὅ,τι ὑλικὸ χρειάζεται γιὰ τὸ ἔργο της. Γιατὶ ἐκεῖνος ποὺ ὑποσχέθηκε «**Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν**» (Ματθ. 6,33) δὲν λέει ψέματα.

«**Μασονικὸ κράτος ἢ Ἑλλάδα**», διακήρυττε μὲ θάρρος ἕνας ἡρωικὸς ἱεράρχης καὶ τὸ ἀποδεικνυε μὲ ἐπιχειρήματα (βλ. περ. «Ἀγιορειτικὴ Βιβλιοθήκη», τ. 161/Φεβρουάριος 1950). «**Οἱ μασόνοι, ἅγιοι ἀδελφοί**», ἔλεγε στὴν ἱστορικὴ προσφώνησί του πρὸς τὴν Ἱεραρχία ὁ Κασσανδρεῖας Εἰρηναῖος, «**οἱ μασόνοι καυχῶνται, ὅτι κατὰ 90% αὐτοὶ κυβερνοῦν κι αὐτὴ τὴν Ἑλλάδα**». Ἀντιστρέφοντας λοιπὸν τὸ ῥητὸ ἄς ποῦμε· «**Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν**», ἄς σπάσουμε δηλαδὴ τὰ δεσμὰ τους κι ἄς πετάξουμε ἀπὸ πάνω μας τὸ ζυγὸ τους (πρβλ. Ψαλμ. 2,3). Χωρισμὸ τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ κράτος! φωνάζει ἡ ἀδιάφθορη συνείδησι τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος· δὲν τὴν ἀκοῦνε ἄραγε οἱ ἅγιοι συνοδικοὶ πατέρες;

Χωρισμός! Νὰ τὸ φάρμακο –πικρὸ μὲν στὸ στόμα μερικῶν ἀλλὰ σωτήριο–, ποὺ θὰ ἐξυγιάνῃ ὅλο τὸν ἐκκλησιαστικὸ ὀργανισμό, ὁ ὁποῖος κινδυνεύει νὰ ὑποστῇ ὀλοκληρωτικὸ σάπισμα. **Χωρισμός!** αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ σύνθημά μας. **Χωρισμός!** Ὁχι μοσχάρι καὶ γαίδα-

ρος κάτω ἀπ' τὸν ἴδιο ζυγὸ, ὄχι μαζί πίθηκος καὶ ἄγγελος. **Χωρισμός. Ἐμπρός, τὸν ζυγὸν λύσατε!** Καὶ ποιοὶ εἶνε ἀρμόδιοι νὰ κηρύξουν τὸν χωρισμὸ; Ἐμεῖς δὲν βλέπουμε ἄλλους ἀπὸ τοὺς ἱεράρχας ποὺ συγκροτοῦν τὴν Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας. **Ἡ Ἱεραρχία**, αὐτὴ εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀρμοδία γιὰ νὰ λύσῃ τὸ ἐπίμαχο ζήτημα.

Θὰ προχωρήσῃ ἄραγε στὸν χωρισμὸ καὶ θ' ἀποδώσῃ τὴν Ἐκκλησία ὡς Νύμφη στὸν Νυμφίον Χριστό; Αὐτό, ὅπως ἔλεγε ὁ καθηγητὴς Ἀνδρουτσός, εἶνε κυρίως ΖΗΤΗΜΑ ΠΙΣΤΕΩΣ. Ἐὰν οἱ ἱεράρχαι μας ἔχουν βαθεῖα τὴν πίστι, τότε θ' ἀποκτήσουν τὶς «**δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου**» (Ἀπ. 12,14), θὰ ὑψωθοῦν πάνω ἀπὸ τὰ μικρὰ καὶ ταπεινά, πάνω ἀπὸ χωράφια καὶ οἰκόπεδα, θὰ ἐπισκοπήσουν τὸν ὀρίζοντα, θὰ δοῦν τὴν Ἐκκλησία σὲ ἀθλία κατάστασι, θὰ πενήθουν, καὶ κάνοντας ΑΓΡΥΠΝΙΑ, ΟΛΟΝΥΚΤΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙ, «**ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου**» (πρβλ. Μάρκ. 16,2) θ' ἀνοίξουν τὶς θύρες τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου καὶ θὰ δώσουν στὴ δημοσιότητα τὸ ἐξῆς λακωνικὸ ἀνακοινωθέν, ποὺ θ' ἀξίζη περισσότερο ἀπὸ μακροσκελεῖς δηλώσεις.

«**Δόξα τῇ ἁγίᾳ Τριάδι. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ σήμερα τὸ πρῶν κηρύσσεται ἐλευθέρα. Τὸ “δούλειον ἡμᾶρ”, ἡ περίοδος τῆς δουλείας, ἔδυσσε. “Υἱοὶ φωτός οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι”, αὐτοὶ ποὺ προηγουμένως ἦταν σκοτισμένοι ἔγιναν παιδιὰ τοῦ φωτός** (καταβ. Φώτ. ῥθ. η')».

Θὰ τὸ πράξουν; Ἄν ἔχουν τὴν πίστι ὅλοι οἱ ἱεράρχαι μας, ἀσφαλῶς ὁ χωρισμὸς θὰ συντελεσθῇ καὶ ἡμέρες δόξης θ' ἀνατείλουν γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος μας, τὸ ὁποῖο μόνο μία ἐλευθέρα Ἐκκλησία μπορεῖ νὰ τὸ σώσῃ. Ἄν ὅμως δευλιάσουν καὶ προταθοῦν κάποιοι συμβιβασμοί, τότε ἄς ἐξακολουθήσουν –οἱ διάδοχοι αὐτοῦ Βασιλείων, Γρηγορίων καὶ Χρυσοστόμων– νὰ συνωστίζονται στοὺς διαδρόμους τοῦ ὑπουργείου, γιὰ νὰ περιμένουν πότε θ' ἀνοίξῃ ἡ θύρα τοῦ γραφείου καὶ νὰ τοὺς δεχθῇ ὁ γενικὸς δερβέναγας, γιὰ νὰ παίρνουν ἀπ' αὐτὸν κατευθύνσεις πῶς θὰ κυβερνᾶται ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος... Ἔφτασε πιά ἡ ὥρα ἢ Ἱεραρχία **νὰ ὑψώσῃ στὸ κατάρτι τὸ σῆμα τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας τῆς Ἐκκλησίας.**

Μακαριώτατε-σεβασμιώτατοι, ἀφουγκρασθῆτε τὸ λαὸ μας. Οἱ εὐκαιρίες δὲν περιμένουν. Πρὶν εἰσέλθουμε σὲ ἀκόμη μεγαλύτερο σκοτάδι, **προσευχθῆτε κατανυκτικά, σκεφθῆτε σοβαρά, ἀποφασίστε ἀνεπηρέαστα, ἐνεργῆστε γρήγορα, τολμήστε γενναῖα, σπάστε τὰ δεσμὰ χωρὶς δισταγμὸ, ἐλευθερώστε τὴν Ἐκκλησία, καὶ τότε θὰ σᾶς μνημονεύουν αἰωνίως ἐπάνω στὴν ἐλληνικὴ γῆ.**

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**